

סוגרים שבוע

מספרים ש...

לצאת מתחתית הבאר

היה פעם איכר ולו פרד זקן. יום אחד קרתה תקלה והפרד נפל אל תוך הבאר העתיקה שבחצר ביתו. האיכר הזקן שמע את הפרד גונח בקולי קולות. הוא אהב וחיבב את הפרד הזקן, אך לאחר ששקל את המצב בכובד ראש החליט שגם הפרד הזקן וגם הבאר העתיקה אינם שווים את הטירחו. הוא כינס את כל השכנים וגייס אותם לעזרה. הוא ביקש מהם לעשות ערימת עפר כדי לקבור את הפרד הזקן בתוך הבאר ולשים קץ לסבלו. כך, חשב לעצמו, יפתור את שתי הבעיות בבת אחת. בתחילה, נתקף הפרד הזקן בבהלה. לא די לו בשפל מצבו בתחתית הבאר אלא שעוד מנסים לקבור אותו בחיים. אך כשהאיכר ושכניו המשיכו לרוקן אתים עמוסי עפר אל תוך הבאר, ורגבי העפר הוסיפו לחבוט בגבו, נצנצה מחשבה בראשו. הוא קלט, לפתע, שבכל פעם שערימת עפר צולפת בגבו, הוא צריך פשוט לנער אותה מעליו ולטפס עליה. וכך בדיוק עשה. בכל פעם שערימת עפר נחתה על גבו הוא ניער אותה ועלה עליה. כך המשיך לעודד את עצמו, פעם אחר פעם. למרות החבטות המכאיבות, ולמרות הסיטואציה העגומה והמשפילה, הפרד הזקן נלחם בכאבים, והמשיך באומץ קדימה. לא חלף זמן רב, והפרד הזקן, חבול ומותש, פסע בראש מורם ובמבט של ניצחון, מעבר לדופן הבאר, לעיניהם המשתאות של האיכר ושכניו. מה שנדמה היה, בהתחלה, שיקבור אותו, התברר, בסופו של דבר, כְּמָה שהציל את חייו.

נקודה למחשבה: מה יכול להגיד לעצמו מי שמוצא את עצמו מסכן ופגוע בתחתית הבאר (או כל הסתבכות אחרת)? מאילו מחשבות עליו להיזהר? האם אתם יכולים להיזכר בדבר שקרה לכם ובזמנו היה נראה רע ושלילי, ועם הזמן התברר שצמחו ממנו דברים טובים?

פיתחים שולחן שאלות לדיון משפחתי

מהות האדם - "כי יצר לב האדם רע מנעוריו" (ח, כא).

האם לדעתכם האדם מטבעו הוא טוב או רע? איך זה מסתדר עם הפסוק "אשר עשה האלוקים את האדם ישר" (קוהלת ז, כט)? כיצד הייתם מדרגים את גורמי ההשפעה בעיצוב נפשו של האדם (האופי הבסיסי, ההורים, המשפחה, החברים, בית הספר, החברה, התקשורת)? מה הגורמים שהשפיעו עליכם יותר מכל?

התמכרות - "וייטע כרם...וישת בן היין וישכר" (ט, כ)

מיד לאחר המבול נח נוטע כרם אך די מהר היין גורם לו לתקלה. בימינו נפוצה תופעה של אנשים המכורים לכל מיני דברים. מה מביא אדם למצב בו חומר או צורך כלשהו משתלט עליו? (אלכוהול, סיגריות, אינטרנט, הימורים, אכילה, כסיסת ציפורניים וכו' וכו'). האם יש דרך לצאת מזה?

מתוך הפרשה

מבול או קשת – מה אתה בוחר?

תקציר: הפרשה השניה בתורה מספרת על האנושות המקלקלת את דרכה ומשחיתה מעשיה עד שאין ברירה אלא להביא מבול לעולם. נח הצדיק ומשפחתו הם היחידים שניצלים, ואיתם שאר בעלי החיים שהוכנסו לתיבה. בהמשך הפרשה אנחנו קוראים על בניית מגדל בבל וכתוצאה ממנו פיזור בני האדם ובלבול השפות.

אחד הדברים היפים שאפשר להיתקל בהם בחורף הוא מראה של **קשת בענן**. המגוון המרהיב של הצבעים המקשטים את השמים הוא דבר שקשה שלא להתפעל ממנו. אך כל מי שקרא את הסיפור על נח והמבול מרגיש גם חוסר נוחות. אנו זוכרים שהקשת היא אות הברית שנתן ה' לכך שגם אם האנושות תחטא ותקלקל את מעשיה לא יבוא שוב מבול להחריב את העולם. בתוך הלב עולה לנו פתאום חשש – מה זה אומר? האם עכשיו היה צריך להגיע מבול? ובכלל – למה נבחר דבר כל כך יפה כמו קשת בענן כדי להזכיר דבר נורא כמו חטאים וחורבן?

ייתכן שהקשת באה ללמד אותנו מסר חשוב. **למים יש כוח גדול של הרס**. הם יכולים לבוא בצורה של מבול קטלני או גלי צונאמי ששוטפים ומחריבים את כל מה שעומד בדרכם. אך כאשר **קרן אור** מאירה את רסיסי המים שבאוויר אחרי הגשם, פתאום נוצרת קשת יפהפיה ומרשימה.

הקב"ה נתן לאדם כוחות גדולים. אם יבחר ברע הוא יכול להשתמש בהם כדי לקלקל ולהשחית, ולהביא בסופו של דבר לחורבן. אך אם יאיר אותם בקרן של אור, של אמונה ושל טוב, יוכלו להיווצר דברים מדהימים ויפים. הבחירה בידינו מה לעשות עם החיים שנתן לנו ריבונו של עולם. האם נמלא אותם בתוכן חיובי, בערכים, בחסד ובתורה, או שחלילה - להפך.

הקשת גם **מחברת בין השמים והארץ** ורומזת לנו בזה שהאדם אומנם מתהלך לו על הארץ אבל יש לו גם קשר אל השמים, אל ריבונו של עולם, אל הנשמה הטהורה שבתוכו. אם רק ירצה יוכל לצבוע את העולם ואת החיים בצבעים היפים והנפלאים ביותר.

